

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Josefa Straky, soudkyně Johany Jandusové a soudce Karla Ulíka ve věci

navrhovatelky:

TERAZAIN s. r. o.

sídlem Podlešín 154, 273 25 Podlešín

zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou

sídlem Údolní 567/33, 602 00 Brno

proti

odpůrkyni

Obec Podlešín

Podlešín 43, 273 25 Zvoleněves

zastoupená advokátem Mgr. Michalem Smečkou

sídlem Badeniho 291/3, 160 00 Praha

v řízení o incidenčním návrhu na přezkum části opatření obecné povahy - Územního plánu obce Podlešín schváleného zastupitelstvem odpůrkyně dne 27. 12. 2006,

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrkyni na náhradě nákladů řízení částku 18 404,10 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Michala Smečky, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

Odůvodnění

Vymezení věci

1. Navrhovatelka vlastní pozemky parc. č. 364/2, 364/21, 364/22 v k. ú. Podlešín, vše zapsáno na LV č. 372 (dále „Pozemky“) (není-li výslovně uvedeno jinak, nacházejí se veškeré v tomto rozsudku zmíněné pozemky v katastrálním území Podlešín), které tvoří část tzv. bývalého vojenského areálu Podlešín („Areál“).
2. Dle Územního plánu obce Podlešín, schváleného zastupitelstvem odpůrkyně dne 27. 12. 2006 (dále „napadené OOP“ nebo také „ÚP Podlešín 2006“), se Pozemky nacházejí v plochách výroby a skladů. Na těchto plochách jsou dle závazné části napadeného OOP přípustné objekty výroby a skladů, komunikace, manipulační plochy, odstavná stání, parkoviště, ochranná zeleň, nezbytná technická infrastruktura; podmíněně přípustné pak jsou objekty pro průmyslovou výrobu, za podmínky, že nebudou překročeny emisní a hlukové limity. Veškeré ostatní využití ploch výroby a skladů je nepřipustné.
3. Navrhovatelka se incidenčním návrhem podle § 101a odst. 1 věty druhé zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), ve znění účinném do 31. 12. 2025, podaným společně s žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále „krajský úřad“) ze dne 14. 4. 2025, č. j. 058109/2025/KUSK (dále „napadené rozhodnutí“), domáhala zrušení napadeného OOP, a to v textové i grafické části, které v rozsahu Pozemků vymezují Areál na severu území jako plochy výroby a skladů. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí dle navrhovatelky jasně vyplývá, že její žádosti o povolení změny využití území na Pozemcích (z využití „jiná plocha“ na nový způsob využití: „sportoviště a rekreační plocha“) nebylo vyhověno z důvodu, že požadovaný způsob využití předmětných pozemků není dle ÚP Podlešín 2006 přípustný. Zároveň navrhovatelka tvrdí, že v důsledku sporné regulace je zkrácena na svém vlastnickém právu k Pozemkům. Zahrnutí Pozemků do ploch výroby a skladů totiž hrubě neodpovídá charakteru dotčeného území ani skutečnému využití Pozemků. Odpůrkyně přijetím sporné regulace vytvořila stav, v němž není možné ekonomicky racionálně využít stávající povolené a zkolaudované stavby (bývalé vojenské ubikace, učebna či ošetrovna), které se v Areálu nacházejí. Tyto stavby a dále i samotné Pozemky jsou zcela nevhodné pro stanovené využití.

Shrnutí návrhu

4. Navrhovatelka předně namítá, že sporná regulace Pozemků (resp. celého Areálu) není v napadeném OOP žádným způsobem zdůvodněna. Dle § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále „správní řád“), přitom musí být opatření obecné povahy odůvodněno. Ve smyslu § 174 odst. 1 správního řádu se pak přiměřeně užije též jeho § 68 odst. 3, což znamená, že opatření obecné povahy (tedy i územní plán) musí obsahovat základní obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. Nesmí v něm tedy chybět důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se daný orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Chybí-li tyto náležitosti, je opatření obecné povahy nepřezkoumatelné [navrhovatelka v této souvislosti odkazuje např. na rozsudky Nejvyššího

správního soudu (dále „NSS“) ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008-136, ze dne 30. 5. 2023, č. j. 4 As 185/2022-94, či ze dne 26. 3. 2024, č. j. 6 As 246/2023-38].

5. Dále navrhovatelka namítá, že sporná regulace extrémně odporuje skutečnému stavu dotčeného území Areálu a možnostem jeho využití. Zjevný rozpor s realitou při vymezování ploch či nedostatečně zjištěný skutkový stav je přitom dle judikatury správních soudů důvodem ke zrušení územního plánu (zde navrhovatelka odkazuje na rozsudky NSS ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, a ze dne 25. 9. 2020, č. j. 6 As 151/2019-53). Navrhovatelka v této souvislosti poukazuje na to, že sporná regulace byla přijata bez dostatečného provedení přípravných prací, průzkumů využitelnosti území a rozborů ve smyslu § 9 a 10 vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci (dále „vyhláška č. 135/2001 Sb.“). Cílem průzkumů a rozborů je vyhodnotit současný stav a podmínky využívání území a zjistit jeho hodnoty, rozvojové tendence, problémy a střety zájmů v řešeném území. Řádné zjištění skutkového stavu je nicméně nutnou podmínkou k tomu, aby mohly orgány územního plánování naplňovat cíle a úkoly územního plánování, které v případě ÚP Podlešín 2006 stanovoval tehdy účinný § 1 a § 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále „stavební zákon 1976“). Bez náležitých vstupních informací totiž není možné komplexně řešit funkční využití území (§ 1 odst. 1 stavebního zákona) ani navrhnout využití zdrojů a rezerv území pro společensky nejefektivnější urbanistický rozvoj [§ 2 odst. 1 písm. h) stavebního zákona 1976] či vytvořit řádné podklady pro tvorbu koncepcí výstavby [§ 2 odst. 1 písm. i) stavebního zákona 1976]. Navrhovatelka si naopak nechala zpracovat odbornou Analýzu využitelnosti pozemků a budov v armádním areálu – kasárna Podlešín (dále „studie využitelnosti“). Z této studie dovozuje, že bývalá vojenská kasárna v Podlešíně jsou technicky, konstrukčně a logisticky nekompatibilní s funkcemi skladování nebo lehkého průmyslu. Jakékoliv průmyslové využití kasáren je proto zcela nevhodné. Základní koncepce jako rezidenční vojenské zařízení je nepřekonatelná, technické vlastnosti stavby na pozemcích neumožňují její využití pro účely stanovené v napadeném OOP. Nevyhovující je kromě dalšího nosnost staveb a světlá výška, které zdaleka nedosahují potřebných normových hodnot pro skladovací či průmyslové využití. Podstatným faktorem je také svažitost terénu, která vylučuje výstavbu moderních skladovacích či výrobních hal, a nedostatečná dopravní dostupnost – Areál se nachází mimo základní silniční síť a jediným dopravním napojením jsou místní komunikace s nedostatečnou šířkou a nosností pro nákladní dopravu. Dle závěrů studie proveditelnosti je tedy nerealizovatelné, aby stávající nemovitosti byly využity pro skladování či lehký průmysl, a proto k tomuto účelu nelze vymezit plochu v územním plánu. Vhodnost Areálu pro polyfunkční využití s dominantní funkcí bydlení naopak dokládá Odborný posudek k začlenění plochy bývalého vojenského areálu do územního plánu vypracovaný Ing. J. S., Ph.D.
6. Navrhovatelka dále poukazuje na to, že Areál spadá do kategorie opuštěných a nedostatečně využívaných ploch (nemovitostí) – tzv. brownfieldů (Areál je pod názvem „Kasárna Drnov“ registrovaný v Národní databázi brownfieldů). Stanovení sporné regulace v územním plánu obce Podlešín 2006 dle navrhovatelky odporuje národním strategickým dokumentům pro využití brownfieldů a zejména Politice územního rozvoje České republiky, ve znění změny č. 9, účinné od 1. 3. 2025 (dále „PÚR“), jež činí z rozvoje brownfieldů (mj. vojenského původu) a hospodářného využívání zastavěného území v podobě podpory přestaveb,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

revitalizací a sanací ve prospěch ochrany nezastavěného území jednu z celostátních priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území (viz čl. 19 PÚR). Dokonce už Strategie udržitelného rozvoje České republiky z listopadu 2004, tedy v době pořizování ÚP Podlešín, uváděla nevyužití brownfieldy jako slabá místa z pohledu ekonomického a environmentálního. Stanovila proto pro územní plánování cíl, aby byly brownfieldy využívány přednostně. Dle řady dokumentů (např. dle Národní strategie regenerací brownfieldů 2019-2024) pak má být pro opuštěné a nedostatečně využívané nemovitosti (brownfieldy) na území měst a obcí nalezeno nové ekonomické nebo veřejně prospěšné využití. Je proto nasnadě, že trvat na využití Areálu k účelu, pro který je prokazatelně velmi nevhodný až zcela nepoužitelný, postrádá racionální opodstatnění. Ostatně i § 2 odst. c) stavebního zákona 1976 vymezil jako jeden z úkolů územního plánování určit nutné asanační, rekonstrukční nebo rekultivační zásahy do území a stanovit způsob jeho dalšího využití.

7. V této souvislosti navrhovatelka dále poukazuje na to, že ÚP Podlešín 2006 stanoví pro rozvoj ploch určených k bydlení (výstavbu rodinných a bytových domů) významné zázemí i kvalitní zemědělské půdy. Areál, který již je z významné části zastavěný, by mohl přinejmenším část potřeb obce v tomto směru zajistit bez nutnosti zabírat nezastavěné plochy a zemědělskou půdu. Při pořizování ÚP Podlešín 2006 tedy dle navrhovatelky nebyl dostatečně zohledněn § 5 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále „zákon o ochraně ZPF“), který je součástí uvedeného zákona v prakticky nezměněné podobě už od okamžiku jeho vyhlášení.
8. Konečně navrhovatelka namítá, že vydáním napadeného OOP bylo nepřiměřeně zasaženo do jejího vlastnického práva k Pozemkům, neboť sporná regulace odporuje zásadě subsidiarity a minimalizace zásahů. Z absence zdůvodnění přijatého řešení a navrhovatelkou předložených důkazů zároveň jednoznačně plyne, že odpůrkyně arbitrárně a se značnou libovůlí omezila využití regulací dotčeného území a na nich již existujících staveb k účelům, k nimž jsou svou podstatou a původní kolaudací vhodné. Bez odůvodnění takového kroku nelze posoudit, zda dané omezení vede k zamýšlenému cíli, neboť cíl není znám. Zároveň dle navrhovatelky bylo možné tvrzený zásah minimalizovat např. tím, že po dobu životnosti existujících staveb bude zachováno takové využití dotčených Pozemků, jaké jim typově odpovídá.
9. V souvislosti s posledně zmíněnou námitkou navrhovatelka uvádí, že si je vědoma judikatury omezující rozsah přezkumu územního plánu (opatření obecné povahy) v situaci, kdy navrhovatel byl v procesu pořizování územního plánu pasivní. Rovněž si vědoma možnosti uplatnění těchto judikатурních závěrů také na nabyvatele dotčených pozemků. Navrhovatelka má nicméně za to, že intenzita popsaného omezení vlastnického práva je natolik významná a natolik rozporná se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahů, že svými rysy odpovídá situacím, v nichž NSS konstatoval potřebu přezkoumat přiměřenost regulace územním plánem i tehdy, pokud byl navrhovatel v procesu pořizování pasivní (viz rozsudky NSS ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 AOs 4/2012-31, a ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 AOs 6/2013-55). Nadto byly v jejím případě pro pasivitu v době pořizování územního plánu dány objektivní okolnosti. Nejde tedy o pasivitu nedůvodnou, neboť navrhovatelka nabytá nemovitá věc od veřejnoprávních korporací se značným časovým odstupem od schválení ÚP Podlešín 2006. Popsané specifické okolnosti dle navrhovatelky zakládají důvod, proč by měl být ÚP Podlešín 2006 k jejímu návrhu přezkoumán v plném rozsahu. ÚP Podlešín 2006

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

je nadto nezákonný pro porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem (k tomu odkazuje např. na rozsudky NSS ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, a ze dne 21. 8. 2020, č. j. 6 As 270/2019-38). Vytýkané vady napadeného OOP jsou tedy relevantním důvodem pro zrušení jeho napadené části nehledě na to, zda navrhovatelka či její právní předchůdci podali námitky proti návrhu ÚP Podlešín 2006 či nikoliv.

Vyjádření odpůrkyně

10. Dle odpůrkyně je návrh v celém jeho rozsahu nedůvodný.
11. Předně uvádí, že ÚP Podlešín 2006 byl schválen dne 27. 12. 2006, a to v souladu s tehdy účinnými právními předpisy. V roce 2006 přitom byly požadavky na odůvodnění územních plánů a rozsah průzkumů území odlišné od dnešních právních předpisů. Navrhovatelka přitom nabyla dotčené pozemky až v roce 2013 a prokazatelně věděla, že jsou v územním plánu obce vedeny jako plochy výroby a skladování. Tomu odpovídala i sjednaná kupní cena, která reflektovala nebytový charakter území. Odpůrkyně zároveň konzistentně a dlouhodobě vyjadřovala nesouhlas s obytným využitím Areálu, a to s ohledem na infrastrukturní limity obce. Z žádné zákonné normy či normy práva ústavního přitom nelze dovodit existenci subjektivního práva vlastníka nemovitosti, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla tato nemovitost zahrnuta do určitého konkrétního způsobu využití.
12. Za daných okolností navrhovatelka nemůže být k podání návrhu na zrušení části ÚP Podlešín 2006 procesně legitimována, neboť není myslitelné, že by jeho vydáním mohla být zkrácena na svých právech. Odpůrkyně zároveň poukazuje na to, že předmětný návrh na zrušení části napadeného OOP byl podán jako návrh incidenční. Případné zrušení ÚP Podlešín 2006 nicméně není schopno navrhovatelce zajistit efektivní obranu proti napadenému rozhodnutí, neboť dotčené území nesplňuje mimo jiné základní podmínky technické infrastruktury. Předmětný návrh na zrušení části napadeného OOP tedy nemá akcesorickou povahu, a tudíž navrhovatelka nebyla procesně legitimována jej podat.
13. Pokud jde o jednotlivé uplatněné návrhové námitky, pak ty odpůrkyně považuje za zcela účelové a vytržené z kontextu času. V době projednávání ÚP Podlešín 2006 se Pozemky nacházely v opuštěném vojenském areálu, jenž byl majetkem státu. S navrhovatelkou tedy rozhodně nelze souhlasit, že v daném případě došlo ke svévolnému odnětí již realizovaného obytného využití. Přijetí sporné regulace představovalo koncepční rozhodnutí obce přiměřené stavu lokality a plánovanému urbanistickému rázu obce v době vydání napadeného OOP. Stavby na Pozemcích pak byly zkolaudovány a užívány pro vojenské účely, na něž jsou kladeny odlišné požadavky než na standardní civilní bydlení. Areál tedy nebyl kolaudován za účelem bydlení, nýbrž pro potřeby armády.
14. Zařazení plochy do výroby a skladování nevylučuje smysluplné využití Areálu. Sporná regulace tedy nevytváří „mrtvý brownfield“, jak tvrdí navrhovatelka. Pakliže areál chátrá, je to spíše důsledkem ekonomického rozhodnutí navrhovatelky neinvestovat do povoleného využití.
15. Rovněž není pravdou, že by odpůrkyně nesledovala a nehodnotila proporcionalitu zásahu do práv dotčených vlastníků. Odpůrkyně posuzovala věc s ohledem na velikost obce, stav a kapacitu její technické infrastruktury a urbanistické vazby. Z těchto důvodů se s lokalitou nepočítalo pro obytné účely. Veřejný zájem obce na ochraně infrastruktury, uspořádání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

území a životního prostředí tak převážil nad obecným přáním „využít brownfield za každou cenu v rozporu se zájmem občanů obce“. Též je třeba mít na zřeteli, že tehdejší vlastníci Pozemků nevznegli proti návrhu plánu jakékoliv námitky.

Replika navrhovatelky

16. Navrhovatelka na prvním místě trvá na tom, že je jakožto vlastník Pozemků dotčených spornou regulací obsaženou v ÚP Podlešín 2006 k podání předmětnému návrhu procesně legitimována. Nabytí Pozemků až po vydání napadeného OOP ani výše kupní ceny, nemohou její návrhovou legitimaci zpochybnit. Navrhovatelka nerozporuje, že jí byla sporná regulace obsažená v napadeném OOP známa. Legitimně však předpokládala, že odpůrkyně bude jednat racionálně ve snaze provést nápravu zjevných nedostatků ÚP Podlešín 2006. Namísto toho však odpůrkyně téměř 20 let konzervuje stav, který je v rozporu se skutečnou situací v území. Navrhovatelka zároveň trvá na tom, že otázka zákonnosti napadeného OOP je klíčová pro rozhodnutí soudu o žalobě proti napadenému rozhodnutí, neboť jediným důvodem pro zamítnutí žádosti navrhovatelky o povolení změny využití území na Pozemcích byla skutečnost, že záměr je z pohledu ÚP Podlešín 2006 nepřípustný. Pokud tedy dojde ke zrušení sporné regulace, nemůže obstát ani napadené rozhodnutí.
17. K výši kupní ceny, za kterou Pozemky získala, navrhovatelka uvádí, že pozemky Areálu byly nabízeny ve veřejném výběrovém řízení, z něhož další zájemci stáhli své vítězné nabídky po tom, co si uvědomili, že využití pozemků stanové ÚP Podlešín je neracionální a fakticky znemožňuje jakýkoliv smysluplný rozvoj Areálu. Kupní cena tedy v daném okamžiku odpovídala ceně tržní. Nebyla tedy spekulativní, jak naznačuje odpůrkyně, nýbrž vycházela z objektivního stavu pozemků. Pokud jde o příslušnou kupní smlouvu, tak z té kromě výše kupní ceny vyplývá, že Pozemky navrhovatelka nabyla za účelem budoucí revitalizace či modernizace stávajících nemovitostí. V čl. V odst. 3 téže smlouvy je pak konstatováno, že stavby na Pozemcích v současné době nesplňují podmínky účelu užívání. Pokud tedy kupní smlouva něco prokazuje, pak to, že navrhovatelka měla legitimní důvod předpokládat změnu relevantní regulace, která jí umožní areál v duchu kupní smlouvy upravit. Z obsahu kupní smlouvy je tedy zřejmé, že navrhovatelka si byla vědoma toho, že Areál nelze využít bez jeho rekonstrukce, kterou ovšem blokuje ÚP Podlešín 2006. Uvedené skutečnosti dle navrhovatelky svědčí právě a pouze o tom, že se k Areálu vztahuje nefunkční a nezákonná regulace, která devalvovala hodnotu Pozemků, neboť znemožnila jejich racionální využití pro bydlení.
18. K věcné argumentaci odpůrkyně navrhovatelka konstatuje, že zcela přechází podrobnou argumentaci předmětného návrhu podloženou studií proveditelnosti. S poukazem na její závěry opakuje, že řadu staveb, které se na Pozemcích nacházejí a které byly kolaudovány jako vojenské ubikace, učebna či ošetrovna, není možné užít způsobem předvídaným spornou regulací. Nemožnost využití lokality ke stanovenému účelu navrhovatelka dovozuje např. z toho, že pro stavby uvedeného druhu (a pro jejich chráněné prostory) stanovuje nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, přísné hlukové limity. Jakýkoliv smysluplný průmyslový provoz, který ÚP Podlešín 2006 v plochách výroby a skladů předpokládá, takové limity zcela určitě překročí.
19. Navrhovatelka poukazuje také na to, že dosažení *infrastrukturních limitů* (nedostatečná kapacita ČOV), kterých se dovolává odpůrkyně, nastalo v důsledku jednání odpůrkyně, resp.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

je důsledkem zanedbání plnění jejích závazků. Odpůrkyně nabyla ČOV, kterou provozuje, od státu na základě darovací smlouvy č. 418341320 ze dne 31. 5. 2004. V čl. VI. této smlouvy se odpůrkyně výslovně zavázala „umožnit využít za úplatu potřebnou kapacitu ČOV pro čištění odpadních vod produkovaným každým vlastníkem kterékoliv stavby na parcelách...“, přičemž následuje výčet pozemků, na nichž se nachází Areál. Odpůrkyně tento svůj závazek dlouhodobě ignoruje, čímž postupně sama zapříčinila dosažení limitů ČOV.

20. K návrhovému bodu, v němž navrhovatelka poukazovala na nepřezkoumatelnost napadeného OOP, z něhož nejsou zřejmé důvody, pro které je území Areálu zařazeno mezi plochy výroby a skladů, ačkoliv toto využití přinejmenším v rozsahu Pozemků hrubě neodpovídá dosavadnímu skutečnému využití ani podmínkám a fyzickým charakteristikám lokality, se odpůrkyně nijak nevyjádřila. Pokus odpůrkyně spornou regulaci v samém závěru vyjádření zdůvodnit, resp. zdůvodnit s odstupem 20 let úvahy, které měly vést k zařazení Areálu do ploch výroby a skladování, je zcela nedostatečný a částečně také nesrozumitelný. Především však měl být uveden už v napadeném OOP.
21. Konečně navrhovatelka poukazuje na to, že aktuálně je pořizován nový územní plán obce Podlešín, který nicméně pokračuje v nevhodném způsobu regulace území Areálu, když řadí do ploch výroby lehké (VL), pro něž stanovuje jako hlavní využití plochy výrobních areálů lehkého průmyslu s tím, že negativní vliv nad přípustnou mez nepřekračuje hranice areálu. Navrhovatelka proto v rámci veřejného projednání vznesla proti návrhu nového územního plánu podrobné připomínky. Zároveň považuje za paradoxní, že odpůrkyně namísto toho, aby usilovala o účelné využití již zastavěného území, udržuje prostřednictvím nevhodné regulace obsažené v nástrojích územního plánování stav, který je prokazatelně nežádoucí a neudržitelný.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

22. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení o incidenčním návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a s. ř. s., k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008-34), kterými jsou (1) existence opatření obecné povahy, (2) aktivní procesní legitimace navrhovatele, (3) formulace závěrečného návrhu, resp. obecně splnění všech formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 3 s. ř. s.), a konečně i (4) včasnost incidenčního návrhu (§ 101a odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
23. ÚP Podlešín 2006 byl pořízen a zastupitelstvem odpůrkyně dne 27. 12. 2006 schválen podle ustanovení zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále „stavební zákon 1976“). Jeho závazná část byla vyhlášena obecně závaznou vyhláškou [§ 29 odst. 3 stavebního zákona 1976 ve spojení s § 84 odst. 2 písm. i) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění účinném ke dni vydání příslušné obecně závazné vyhlášky]. Příslušná obecně závazná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce odpůrkyně dne 28. 12. 2006. Následně z ní byla dne 12. 1. 2007 sejmuta. ÚP Podlešín 2006, resp. jeho závazné části tudíž v souladu s § 12 odst. 1 a 2 větou první obecního zřízení nabyly účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení příslušné obecně závazné vyhlášky.
24. Závazné části ÚP Podlešín 2006 vyhlášené formou obecně závazné vyhlášky pak je třeba v souladu se závěry Ústavního soudu považovat za opatření obecné povahy (srov. nález sp. zn. Pl. ÚS 14/07 ze dne 19. 11. 2008 a nález sp. zn. IV. ÚS 2239/07 ze dne 17. 3. 2009). Podle sdělení odpůrkyně ÚP Podlešín 2006 nebyl dosud změněn ani zrušen. Napadený akt je tedy opatřením obecné povahy, které bylo řádně vydáno a je účinné [srov. ostatně § 188 Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

odst. 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) (dále „stavební zákon 2006“)].

25. První podmínka řízení je dle soudu splněna.
26. Aktivně legitimován k podání incidenčního návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je ve smyslu § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. ten, kdo je oprávněn ve věci, ve které bylo takové opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh. Při posuzování přípustnosti návrhu na incidenční přezkum opatření obecné povahy je tedy třeba zkoumat, zda napadené opatření obecné povahy, resp. jeho sporná část skutečně byla podkladem rozhodnutí, proti kterému táž osoba podala žalobu ve správním soudnictví. Musí totiž existovat zřejmý obsahový vztah opatření obecné povahy k důvodům žalobou napadeného rozhodnutí. Naopak nelze k incidenčnímu přezkumu připustit ty části opatření obecné povahy, které jsou pro posouzení důvodnosti žaloby podané proti rozhodnutí nerozhodné.
27. K tomu soud konstatuje, že navrhovatelka požádala o povolení změny využití území dle katastru nemovitostí na Pozemcích, a to z využití „jiná plocha“ na nový způsob využití: „sportoviště a rekreační plocha“. Správní orgány s odkazem na ÚP Podlešín 2006 konstatovaly, že způsob využití Pozemků jako „sportoviště a rekreační plocha“ není dle územního plánu obce přípustný, a proto žádost navrhovatelky zamítly, resp. zamítly její odvolání ve věci. Rozhodnutí správních orgánů jsou tudíž výrokově zcela závislá na regulativech ÚP Podlešín 2006, proto navrhovatelka spolu s žalobou proti napadenému rozhodnutí krajského úřadu podala rovněž předmětný návrh na zrušení příslušné části ÚP Podlešín 2006.
28. S ohledem na právě uvedené soud uzavírá, že návrh na zrušení části napadeného OOP má ve smyslu judikatury reálný význam pro rozhodnutí o žalobě proti napadenému rozhodnutí (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2022, č. j. 4 Ao 7/2021-179). Napadené OOP bylo užito „ve věci“, neboť se na něj správní orgány obou stupňů ve svých rozhodnutích při posouzení možné změny využití území dle katastru nemovitostí na Pozemcích odkazovaly. Lze uzavřít, že předmětný incidenční návrh na zrušení napadené části ÚP Podlešín 2006 je přípustný i z pohledu splnění podmínky akcesoričnosti.
29. Soud má tedy za to, že i podmínka aktivní žalobní legitimace je v posuzovaném případě splněna.
30. Pokud jde o podmínku formulace závěrečného návrhu, pak bylo třeba zohlednit úpravu obsaženou v zákoně č. 314/2025 Sb., kterým byl s účinností od 1. 1. 2026 novelizován mimo jiné i § 101a odst. 1 věta druhá s. ř. s. Podle tohoto ustanovení nadále platí, že *ten, kdo je oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může současně s takovou žalobou nebo návrhem navrhnout zrušení tohoto opatření obecné povahy nebo jeho části; jsou-li však žaloba nebo jiný návrh podávány po uplynutí lhůty podle § 101b odst. 1, může navrhnout pouze, aby soud rozhodl, že se takové opatření obecné povahy nebo jeho část v této věci nepoužijí, pokud by jinak byly dány důvody pro jejich zrušení* (pozn. – zvýraznění doplněno soudem). Podle přechodných ustanovení obsažených v čl. XI části sedmé zákona č. 314/2025 Sb. přitom platí, že *není-li dále stanoveno jinak, použije se zákon č. 150/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, i pro řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány*.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

31. Citovaná přechodná ustanovení zákona č. 314/2025 Sb. vyjadřují obecně užívanou zásadu nepravé retroaktivity spočívající v aplikaci nových procesních norem pro dříve započatá řízení. Přestože tedy navrhovatelka podala předmětný návrh ještě podle § 101a odst. 1 s. ř. s., ve znění účinném do 31. 12. 2025, je třeba postupovat podle jeho aktuálního znění, dle kterého již soud nemá pravomoc k incidenčnímu návrhu opatření obecné povahy nebo jeho část zrušit, ledaže by byl návrh podán ve lhůtě podle § 101b odst. 1 s. ř. s. (což ovšem není případ předmětného návrhu). Soud tedy aktuálně - shledá-li, že jinak by byly dány důvody pro jeho zrušení - může pouze určit, že se takové opatření obecné povahy (nebo jeho část) ve věci, v níž bylo užito, nepoužije.
32. S ohledem na uvedenou změnu právní úpravy soud navrhovatelku seznámil se svým předběžným názorem, že s ohledem na aktuálně účinnou právní úpravu již nemá pravomoc k předmětnému návrhu napadené OOP, resp. jeho část zrušit a že případně může toliko rozhodnout tak, že napadená část ÚP Podlešín 2006 nebude ve věci žádosti navrhovatelky použita.
33. Navrhovatelka v návaznosti na sdělená poučení soudu upravila petit tak, že primárně i nadále trvá na svém původním návrhu na zrušení označené části napadeného OOP, a pro případ, že by takovému návrhu nebylo vyhověno, navrhuje, aby soud rozhodl, že se napadené OOP v jeho textové i grafické části, které v rozsahu Pozemků vymezují Areál na severu území jako plochy výroby a skladů, nepoužije ve věci její žádosti ze dne 19. 10. 2024 o povolení změny využití území Regenerace bývalého vojenského areálu – příprava pozemků II na pozemcích parc. č. 364/2, 364/21 a 364/22, k. ú. Podlešín, vedené u Městského úřadu ve Slaném jako stavebního úřadu pod sp. zn. 226664/2024/SÚ/Ho.
34. Soud tak považuje za splněnou též podmínku formulace závěrečného návrhu. Zároveň konstatuje, že návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 3 s. ř. s.
35. Na tomto místě soud dále považuje za vhodné připomenout, že návrh na zrušení části napadeného OOP byl usnesením předsedy senátu ze dne 21. 10. 2025, č. j. 51 A 71/2025-37, vyloučen k samostatnému projednání. I přes výše citovanou novelu s. ř. s. nicméně soud neshledal důvody pro opětovné sloučení věcí, neboť i nadále považuje za vhodné (z důvodů popsanych v označeném usnesení) předmětný návrh na zrušení části ÚP Podlešín 2006 projednat samostatně.
36. Konečně soud konstatuje, že návrh je též včasný, neboť podle § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. platí, že pokud je navrhovatel podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatření obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem. Lhůta k podání incidenčního návrhu je tak bez ohledu na obecnou jednoletou lhůtu počítanou od nabytí účinnosti napadeného opatření obecné povahy (srov. § 101b odst. 1 s. ř. s.) zachována, pokud je návrh na zrušení opatření obecné povahy podán ve lhůtě pro podání žaloby proti správnímu rozhodnutí, ve kterém bylo toto opatření obecné povahy užito. V případě „incidenční“ kontroly se lhůta podle § 101b odst. 1 s. ř. s. vůbec neužije (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 8 As 63/2019-40).
37. Soud ze správního spisu ověřil, že napadené rozhodnutí bylo navrhovatelce řádně doručeno až dne 22. 7. 2025. Návrh byl doručen na elektronickou podatelnu soudu dne 22. 8. 2025, tedy v zákonné lhůtě pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. Pro úplnost soud Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

uvádí, že pakliže bylo napadené rozhodnutí dříve navrhovatelce doručováno prostřednictvím společnosti 4D PROSTOR s.r.o., jež vystupovala jako zástupce navrhovatelky, nelze k takovému doručení přihlížet, neboť zmocnění navrhovatelku zastupovat nebylo řádně doloženo. Z plné moci, jež je součástí správního spisu, vyplývá, že ji společnosti udělil pan M. M., který však nebyl navrhovatelkou zmocněn k tomu, aby mohl pověřit dalšího zástupce ve smyslu § 438 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, resp. § 33 odst. 3 správního řádu. Pan M. M. udělením plné moci společnosti tedy překročil své zástupčí oprávnění, a proto nebylo možné prostřednictvím společnosti 4D PROSTOR s.r.o. doručovat písemnosti určené navrhovatelce.

38. Jelikož soud shledal, že jsou dány všechny podmínky projednatelnosti návrhu, přistoupil k jeho věcnému posouzení. Pro tyto účely soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.). Při jeho přezkumu pak je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.).

Průběh jednání

39. Navrhovatelka při ústním jednání odkázala na písemný návrh zaslaný soudu dne 21. 8. 2025 a na repliku ze dne 3. 12. 2025. Zároveň zrekapitulovala podstatné body návrhu.
40. Obdobně i odpůrkyně odkázala na své písemné vyjádření ze dne 12. 11. 2025 a v bodech shrnula argumentaci uplatněnou na svou obranu.
41. Při ústním jednání soud na prvním místě provedl dokazování těmito listinami:
- rozhodnutí krajského úřadu ze dne 14. 4. 2025, č. j. 058109/2025/KUSK;
 - rozhodnutí Městského úřadu ve Slaném, stavebního úřadu ze dne 17. 1. 2025, č. j. MUSLANY/5977/2025/SÚ;
 - plná moc ze dne 27. 7. 2016 udělená navrhovatelkou M. M. s apostilou, ověřenými a doložkami;
 - substituční plná moc udělená ze dne 11. 1. 2023 udělená M. M. společnosti 4D PROSTOR s.r.o.

Napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí stavebního úřadu a označené plné moci soud provedl za účelem zjištění podmínek řízení (jak bylo podrobně popsáno výše), a to s ohledem na skutečnost, že výše označené listiny jsou primárně součástí správního spisu připojeného k soudnímu spisu zn. 51 A 71/2025 vedenému k žalobě proti napadenému rozhodnutí.

42. Dále soud pro účely věcného posouzení návrhu k důkazu provedl následující listiny předložené navrhovatelkou na podporu jejích tvrzení:
- Analýza (studie) využitelnosti pozemků a budov v armádním areálu – kasárna Podlešín ze dne 21. 7. 2025 zpracovaná společností 108 REAL ESTATE a.s.;
 - Odborný posudek objektů pro využití na skladování nebo lehký průmysl z července 2025 zpracovaný autorizovanou společností ESTE Design & Consulting s.r.o.;
 - Doplnění studie a znalecké posouzení návrhu nového územního plánu obce Podlešín ze dne 8. 10. 2025, který i přes své označení není svou povahou znaleckým posudkem;
 - Odborný posudek k začlenění plochy bývalého vojenského areálu do územního plánu ze září 2018 vypracovaný Ing. J. S., Ph.D., autorizovaným inženýrem;

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

- Dopravně inženýrské posouzení bývalého vojenského areálu Podlešín ze dne 4. 5. 2025;
- stanovisko stavebního úřadu ze dne 15. 2. 2018, č. j. MUSLANY/8271/2018/SÚ;
- přípis stavebního úřadu ze dne 6. 2. 2024, č. j. MUSLANY/13397/2024/SÚ;
- rozhodnutí krajského úřadu ze dne 20. 4. 2023, č. j. 053727/2023/KUSK;
- kupní smlouva ze dne 11. 9. 2013; a
- čestné prohlášení pana J. H. ze dne 11. 11. 2025.

Konkrétní skutková zjištění soud uvede níže v souvislosti s vypořádáním příslušných návrhových bodů.

43. Ostatní listiny označované v podáních účastníků jako důkazní návrhy jsou součástí předloženého správního spisu, jehož obsahem se důkaz neprovádí.
44. Soud dále k důkazu neprovedl veškeré ostatní navrhovatelkou označené listiny, neboť návrhová tvrzení, jež mají tyto listiny dokládat, nejsou pro soudní přezkum napadeného OOP relevantní, přičemž pro posouzení návrhu si soud vystačil s doposud provedenými důkazy. Konkrétně soud z těchto důvodů neprovedl:
- čl. 19 Politiky územního rozvoje České republiky, ve znění změny č. 9 účinné od 1. 3. 2025;
 - Národní strategii regenerací brownfieldů 2019-2024;
 - připomínky navrhovatelky k návrhu Územního plánu Podlešín ze dne 31. 10. 2025;
 - zápis z veřejného projednání spojeného s odborným výkladem k návrhu územního plánu Podlešín ze dne 30. 10. 2025;
 - zápis z veřejného projednání návrhu Územního plánu Podlešín ze dne 30. 10. 2025;
 - Strategii udržitelného rozvoje České republiky z listopadu 2004; a
 - darovací smlouvu č. 418341320 ze dne 31. 5. 2004.

Posouzení návrhu soudem

Obecná východiska pro soudní přezkum územně plánovací dokumentace

45. Úvodem soud připomíná východiska pro soudní přezkum územně plánovací dokumentace a jeho roli.
46. Soud při přezkumu opatření obecné povahy vychází z algoritmu (testu), který byl pro tyto účely historicky vymezen judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005-98, č. 740/2006 Sb. NSS). Jednotlivými kroky algoritmu jsou: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem a 5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality (přiměřenosti právní regulace v širším slova smyslu), tedy konkrétně zda napadené opatření

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl (kritérium vhodnosti), zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem (kritérium potřeby), jakož i zda opatření obecné povahy omezuje adresáty co nejméně (kritérium minimalizace zásahů) a v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli (kritérium proporcionality v užším slova smyslu).

47. S ohledem na vázanost důvody návrhu se soud může zabývat jen těmi kroky algoritmu (testu) přezkumu, které navrhovatel zahrne do návrhových bodů [§ 101d odst. 2 s. ř. s.].
48. Námitky uplatněné navrhovatelkou pak lze podřadit hned pod několik z kroků popsaného algoritmu. Navrhovatelka předně namítá nepřezkoumatelnost napadeného OOP pro absenci jeho odůvodnění (3. krok algoritmu), další vznesené námitky se vztahují k zákonnosti napadené části OOP (4. krok algoritmu), konkrétně jde o námitku, že využití dotčeného území dle sporné regulace obsažené v napadeném OOP je s ohledem na stávající zástavbu a charakter tohoto území nerealizovatelné, což svědčí o nedostatečném zjištění skutkového stavu a rozporu s úkoly a cíli územního plánování, které v případě ÚP Podlešín 2006 stanovoval tehdy účinný § 1 a § 2 stavební zákon 1976; dále o námitku rozporu s územně plánovací dokumentací vyššího stupně a též o námitku, že přijetím sporné regulace byly dotčeny zájmy na úseku ochrany zemědělského půdního fondu ve smyslu § 5 odst. 1 zákona o ochraně ZPF. A konečně třetí okruh námitky se vztahuje k otázce proporcionality zásahu do práv navrhovatelky (5. krok algoritmu).

*Pasivita právních předchůdců navrhovatelky do jisté míry limituje rozsah přezkumu
napadeného OOP*

49. Soud se na prvním místě zabýval otázkou procesní pasivity právních předchůdců navrhovatelky v průběhu přijímání napadeného OOP a jejích dopadů na jeho soudní přezkum.
50. Judikatura NSS se v tomto ohledu ustálila na názoru, že proporcionalita přijatého řešení nemůže být předmětem soudního přezkumu, nemohl-li ji pro nedůvodnou pasivitu navrhovatele posoudit odpůrce v průběhu pořizování daného opatření obecné povahy (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 10. 2011, čj. 6 Ao 5/2011-43, ze dne 28. 8. 2012, čj. 1 Ao 1/2010-247, nebo ze dne 13. 5. 2014, čj. 6 Aos 3/2013-29). Tuto praxi, podle níž v případě pasivních navrhovatelů správní soudy přezkoumávají pouze zákonnost, a nikoliv i proporcionalitu přijatého řešení, potvrdil i Ústavní soud v nálezu ze dne 9. 12. 2013, sp. zn. I. ÚS 1472/12.
51. Sama navrhovatelka v návrhu uvedla, že si je zmiňované judikatury vědoma, nicméně má za to, že intenzita popsaného omezení vlastnického práva je natolik významná a natolik rozporná se zásadou subsidiarity a minimalizace zásahů, že implikuje potřebu soudního přezkumu. Nadto byly v jejím případě pro pasivitu v době pořizování územního plánu dány objektivní okolnosti (tedy nejde o pasivitu nedůvodnou), neboť navrhovatelka nabyla nemovité věci od veřejnoprávních korporací se značným časovým odstupem od schválení ÚP Podlešín 2006. Popsané specifické okolnosti dle navrhovatelky zakládají důvod, proč by měl být ÚP Podlešín 2006 k jejímu návrhu přezkoumán v plném rozsahu.
52. Takové argumentaci však soud nemůže přisvědčit. NSS zastává stanovisko, že „soudům nepřísluší (resp. nejsou povinny) hodnotit proporcionalitu přijatého řešení v první linii. Mohou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

pouze posoudit, jak se s touto otázkou vypořádal v odůvodnění územního plánu odpůrce [...]. Ten je zpravidla povinen tak učinit pouze na základě námitky, kterou v rámci procesu pořizování územního plánu vznesl oprávněný navrhovatel. Jestliže zůstal navrhovatel v průběhu pořizování územního plánu pasivní, má sice právo podat návrh na zrušení územního plánu, avšak na jeho věcnou legitimaci (tedy na důvodnost jeho návrhu) bude mít tato pasivita zpravidla fatální dopad.“ (srov. bod 9 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2017, č. j. 6 As 237/2016-33). Podle rozsudku NSS ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, totiž „není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně plánovací dokumentaci respektují. Nepodáním připomínek k otázce přiměřenosti zásahu do práv navrhovatelů napadeným opatřením obecné povahy (tedy k otázce proporcionality) bez objektivních důvodů se účastníci sami zbavili možnosti, aby jejich připomínky byly náležitě vypořádány správním orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud.“.

53. Navrhovatelka v návrhu odkazuje na dva rozsudky NSS, které dovodily výjimku z výše uvedeného pravidla pro případ, kdy zásah do vlastnického práva musel být pořizovateli již v době přípravy územního plánu zcela zjevný a jedná se o zásah dosahující značné intenzity, blížící se vyvlastnění dotčených nemovitostí (konkrétně bylo odkazováno na rozsudky NSS ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 AOs 4/2012-31, a ze dne 28. 5. 2014, č. j. 1 AOs 6/2013-55). Soud nicméně konstatuje, že o takový případ se v posuzované věci nejedná, jak vyplývá z další argumentace v rámci vypořádání návrhových bodů, kterou budou vyvrácena tvrzení navrhovatelky stran neslučitelnosti sporné regulace se skutečným stavem dotčeného území a nemožnosti využít Pozemky ke stanovenému účelu.
54. Jinými slovy soudu nepřísluší hodnotit proporcionalitu přijatého řešení v první instanci. Může pouze posoudit, jak se s touto otázkou vypořádal správní orgán, který je tak zpravidla povinen učinit pouze na základě námitky, kterou vznesl navrhovatel. Jestliže právní předchůdce navrhovatelky neuplatnil v průběhu pořizování územního plánu řádně a včas námitky týkající se proporcionality napadeného OOP, a nedal tak odpůrkyni možnost se k této otázce vyjádřit, nemůže nyní soud činnost odpůrkyně nahrazovat a samostatně hodnotit a přezkoumávat proporcionalitu sporné regulace.
55. Na uvedeném závěru nemůže nic změnit ani skutečnost, že navrhovatelka Pozemky nabyла až v roce 2013, a to od veřejnoprávních korporací. Jakkoliv soud rozumí tomu, že motivace k podání námitek takových subjektů mohla být výrazně menší, než by bývala motivace navrhovatelky jako soukromého subjektu, který Pozemky nabyл výhradně pro podnikatelské investiční účely, nezbyvá mu než konstatovat, že ve světle citované judikatury mu nepřísluší hodnotit proporcionalitu sporné regulace v první instanci.
56. Nadto nelze pominout, že judikatura NSS v rámci přezkumu opatření obecné povahy připouští v této otázce nástupnictví, a to jak ve prospěch, tak v neprospěch nového vlastníka nemovité věci na území dotčeném příslušnou regulací. Nový vlastník nabytím vlastnického práva vstupuje zcela do práv a povinností vlastníka původního, a to včetně těch, jež se váží ke změně územního plánu (srov. např. rozsudky ze dne 6. 11. 2014, č. j. 7 As 186/2014-49, a

ze dne 18. 1. 2017 č. j. 6 As 237/2016-33). Jinými slovy, byl-li předchozí vlastník (právní předchůdce) aktivní a uplatnil námitky vůči navrhovanému řešení, může další vlastník v pořadí (právní nástupce) úspěšně namítat nepřiměřenost regulace také před správními soudy. Nebyl-li právní předchůdce aktivní, vstupuje nový vlastník do jeho práv a povinností včetně toho, že jsou jeho možnosti domáhat se soudního přezkumu opatření obecné povahy omezené.

57. Soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že navrhovatelkou uplatněná námitka neproporcionality sporné regulace je nepřijatelná, a proto se touto námitkou blíže nezabýval. Soud se tedy dále zaměřil na posouzení dalších uplatněných námitek, kterým se již věnoval věcně.

ÚP Podlešín 2006 nelze shledat nepřezkoumatelným pro absenci jeho odůvodnění

58. Navrhovatelka na prvním místě namítala, že ÚP Podlešín 2006 je v napadené části nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.
59. Soud konstatuje, že jakkoliv je argumentace navrhovatelky stran poměrně striktních požadavků na odůvodnění opatření obecné povahy v zásadě správná, nelze ji uplatnit v posuzované věci. Navrhovatelkou odkazovaná judikatura správních soudů se totiž vztahuje k územním plánům obce vydaným formou opatření obecné povahy.
60. ÚP Podlešín 2006, který sice z materiálního pohledu opatření obecné povahy představuje, byl formálně přijat usnesením zastupitelstva obce dne 27. 12. 2006 a podle stavebního zákona 1976 byly jeho závazné části vydány obecně závaznou vyhláškou. Obecně závazná vyhláška je právním předpisem, který vydávají zastupitelstva obcí v rámci územní samosprávy (čl. 104 odst. 3 Ústavy). Právní předpisy obecně odůvodnění obsahovat nemusí.
61. To nastoluje otázku, zda může být důvodem ke zrušení (části) napadeného OOP skutečnost, že v něm odůvodnění zcela chybí.
62. Tuto otázku již NSS ve své judikatuře vyřešil, přičemž dospěl k závěru, že stavební zákon 1976 povinnost územní plán odůvodnit neobsahoval. Proto chybějící odůvodnění není vadou územního plánu a z tohoto důvodu nelze shledat jeho nepřezkoumatelnost (viz rozsudky NSS ze dne 10. 4. 2018, č. j. 3 As 119/2017-30, bod 12-13, a ze dne 20. 2. 2025, č. j. 8 As 40/2024-70). Náležitosti územních plánů přijatých za účinnosti stavebního zákona 1976 je totiž nutno posuzovat podle právního stavu v době jeho vydání (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 11. 2012, č. j. 6 Ao 9/2011-55).
63. S ohledem na uvedené je zřejmé, že námitka nepřezkoumatelnosti ÚP Podlešín 2006 pro absenci odůvodnění nemůže obstát. Jakkoliv lze s navrhovatelkou souhlasit, že sporná regulace není v ÚP Podlešín 2006 konkrétněji odůvodněna, je třeba zároveň uzavřít, že absence odůvodnění napadeného OOP není v tomto případě vadou, ale důsledkem právní úpravy účinné v době jeho vydání. Jak soud právě vysvětlil, tehdejší předpisy požadavky na odůvodnění územního plánu či jeho změny nekladly.

Sporná regulace není neslučitelná se skutečným stavem dotčeného území

64. Stěžejní námitkou navrhovatelky pak bylo, že sporná regulace extrémně odporuje skutečnému stavu dotčeného území Areálu a možnostem jeho využití. Takový zjevný rozpor s realitou při vymezování ploch dle navrhovatelky svědčí o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Řádné zjištění skutkového stavu je nicméně předpokladem pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

to, aby mohly orgány územního plánování naplňovat cíle a úkoly územního plánování. Navrhovatelka v této souvislosti argumentuje tím, že v důsledku sporné regulace nelze Pozemky fakticky využít, neboť Pozemky ke stanoveným účelům využít jednoduše nelze.

65. Soud nicméně tuto argumentaci neshledal důvodnou, neboť území dotčené spornou regulací (zahrnující mimo jiné i Pozemky) je možné pro účely výroby a skladování využít.
66. Z podkladů, o které navrhovatelka svá tvrzení opírala, soud zjistil, že tyto podklady (konkrétně Analýza využitelnosti pozemků a budov v armádním areálu – kasárna Podlešín ze dne 21. 7. 2025, Odborný posudek objektů pro využití na skladování nebo lehký průmysl z července 2025, Doplnění studie a znalecké posouzení návrhu nového územního plánu obce Podlešín ze dne 8. 10. 2025, Odborný posudek k začlenění plochy bývalého vojenského areálu do územního plánu ze září 2018 a Dopravně inženýrské posouzení bývalého vojenského areálu Podlešín ze dne 4. 5. 2025) přinášejí spíše než analýzu charakteru území pouze popis faktického stavu staveb, které se na Pozemcích aktuálně nacházejí (a to zejména stávajících komunikací a stávajících budov). Závěry stran nevhodnosti využití Areálu pro účely stanovené spornou regulací obsaženou v ÚP Podlešín 2006 se tak vztahují primárně ke stávající zástavbě (resp. k jejímu technickému stavu), a nikoliv obecně k území Areálu. V označených podkladech (z nichž žádné nemá ani přes své výslovné označení povahu znaleckého posudku) jsou tedy vzaty v úvahu zejména konkrétní parametry stávajících staveb bývalých vojenských ubikací (jak jejich technicko-konstrukční, tak i jejich dispoziční řešení) či počet, stav a parametry stávajících účelových komunikací v Areálu a absence dostatečných manipulačních ploch.
67. Rozsáhlé pasáže těchto podkladů se pak věnují otázkám jako jsou průzkum trhu stran aktuální zaměstnanosti a aktuální poptávky po průmyslových prostorách v dané oblasti, aktuální dostupná veřejná hromadná doprava apod. Tyto údaje jsou spíše strategickou obchodní analýzou, jež může být podkladem pro investiční rozhodnutí navrhovatelky. Pro posouzení zákonnosti napadeného OOP (nadto účinného již od konce roku 2006) jsou nicméně zcela irelevantní, obdobně jako veškerá tvrzení navrhovatelky stran obsahu návrhu aktuálně připravovaného územního plánu obce Podlešín či aktivita navrhovatelky v rámci procesu jeho projednání.
68. Zejména o výše uvedená zjištění přitom autoři předložených odborných studií a analýz opírají závěr, že určení Areálu k budoucímu využití pro účely výroby a skladování je mimořádně nevhodné až nereálné. Prakticky jediným argumentem, jenž se vztahuje přímo k charakteru dotčených Pozemků, je opakovaně zmiňovaný fakt, že území Areálu je svažité.
69. K otázce svažitosti Pozemků soud předně konstatuje, že listiny provedené k důkazu pracují s odlišnými vstupními daty. V Odborném posudku k začlenění plochy bývalého vojenského areálu do územního plánu ze září 2018 se uvádí, že sklon svahu se pohybuje mezi 11-17 %. Z Dopravně inženýrského posouzení bývalého vojenského areálu Podlešín ze dne 4. 5. 2025 pak vyplývá, že sklon svahu v místech zástavby se pohybuje od 15 do 20 %. Tyto údaje pak samy o sobě nemohou být dostatečné pro závěr, že by právě taková svažitost území Areálu měla nutně být překážkou pro jejich funkční využití dle ÚP Podlešín 2006, neboť svažitost terénu lze jistě kompenzovat terénními úpravami či stavebně technickým řešením staveb.
70. Soud samozřejmě nehodnotí ekonomické dopady takového řešení ani nezpochybňuje, že za účelem využití Pozemků pro v napadeném OOP stanovené účely by musela navrhovatelka dané území výrazně revitalizovat, což by vyžadovalo značné investice. Takové otázky se Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

nicméně vztahují ke vhodnosti zvoleného řešení, nikoliv k jeho zákonnosti. Úkolem soudu není posuzovat, zda je zvolené řešení to nejvhodnější z v úvahu přicházejících: „*Stanovit funkční využití pozemků a jeho rozvoj při splnění všech cílů a zásad územního plánování proto zůstává činností, do které správní soudy mohou pouze minimálně zasahovat. Správním soudům nepřísluší přezkoumávat, zda by bylo pro určitý pozemek vhodnější zvolit ten či onen způsob funkčního využití pozemku. Jejich úkolem není ani dotvářet územní plány. Co jim však přezkoumávat přísluší je to, zda změnu územního plánu přijal pravomocí nadaný a kompetentní orgán a zda při tom postupoval zákonem předepsaným způsobem.*“ (viz např. rozsudky ze dne 12. 10. 2018, č. j. 4 As 281/2018-41, bod 16, nebo ze dne 27. 7. 2017, č. j. 9 As 302/2016-68, bod 65).

71. Obdobně pokud je ve výše uvedených podkladech zpochybňováno dopravní napojení Areálu na okolní území, pak se opět jedná o posouzení stávajících komunikací a jejich aktuálního stavu (jejich šířky a nosnosti). Aktuální stav komunikací však nemůže odůvodnit závěr o nemožnosti využít Pozemky pro účely výroby a skladování. Za podstatné naopak soud považuje ty pasáže k důkazu provedených listin, které shodně konstatují optimální dopravní dostupnost hl. m. Prahy a letiště Praha (vzdálenost Areálu k dálniční křižovatce je 4,9 km) i měst Slaný, Kladno či Chomutov (jak je uvedeno např. v Dopravně inženýrském posouzení bývalého vojenského areálu Podlešín ze dne 4. 5. 2025).
72. V této souvislosti je též třeba přisvědčit odpůrkyni, že označené podklady vycházely z předpokladu, že Pozemky by byly využity k zastavení většími výrobními halami či velkokapacitními sklady. To ovšem není jediný možný způsob, o kterém lze v mezích stanoveného funkčního využití uvažovat. Lze uvažovat o menších výrobních či dílnách, které nebudou nutně dotčené území zatěžovat rozsáhlou logistikou (ať již zboží či dokonce budoucích zaměstnanců, jak uvažují právě navrhovatelkou předložené podklady). Stejně tak lze uvažovat například i o drobných skladištích pro lokální využití, neboť i takový druh činnosti by odpovídal funkčnímu požadavku plochy pro výrobu a skladování.
73. Konečně má soud za jednoznačně prokázané, že Areál je v současné době zcela nevyužitý, je opuštěný a stávající zástavba je nepoužitelná pro účely, ke kterým byla původně kolaudována – tedy jako vojenský objekt. Ostatně obě strany sporu o Areálu hovoří jako o bývalém vojenském areálu. Sama navrhovatelka pak opakovaně zmiňuje skutečnost, že nemovitosti v Areálu nelze bez další revitalizace využít, přičemž odkazuje na ujednání kupní smlouvy ze dne 11. 9. 2013, která výslovně stanoví, že Pozemky jsou již delší dobu nepoužívány a nesplňují podmínky účelu užívání.
74. Taková zjištění ovšem nikterak nesvědčí o legitimním očekávání navrhovatelky, že jí bude umožněno stávající nemovitosti revitalizovat pro obytné účely. Jak již bylo uvedeno, v době, kdy navrhovatelka Pozemky označenou smlouvou nabyla do svého vlastnictví, tyto Pozemky byly platným a účinným územním plánem řazeny do ploch s funkčním využitím: pro výrobu a skladování. Možnost jejich využití k výstavbě pro bydlení nikdy nebyla ve hře – toto je pouze subjektivní přání navrhovatelky. O tom, že Pozemky nebude možné beze změny územně plánovací dokumentace využít pro obytnou zástavbu konečně svědčí i to, že v rámci výběrového řízení další zájemci o Pozemky stáhli své vítězné nabídky. Soud nutně nerozporuje tezi navrhovatelky, že tak učinili poté, co vzali v úvahu možné využití Pozemků dle platného a účinného územního plánu obce. Soud toliko konstatuje, že

bylo podnikatelským rizikem navrhovatelky jako investora, že ona ve veřejném výběrovém řízení setrvala, přestože měla stejné informace k dispozici.

75. S ohledem na vše výše uvedené soud konstatuje, že o skutkovém stavu, resp. stávajících skutečných poměrech v území v podstatě není mezi účastnicemi řízení sporu. Navrhovatelka dotčené území Areálu kvalifikuje jako brownfield, přičemž odpůrkyně toto nikterak nerozpорије. Ostatně takto jej sama vnímá včetně potřeby jeho revitalizace a nového využití.
76. V tomto směru se tedy skutkové okolnosti podstatně odlišují od případu, který posuzoval NNS v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, na který ve své argumentaci odkazovala navrhovatelka. V tehdy posuzovaném případě pořizovatel i zpracovatel územního plánu vycházeli z předpokladu, že výrobní areál stěžovatele nacházející se dle tehdy přezkoumávaného územního plánu v plochách veřejného prostranství – veřejná zeleň, smíšené obytné a plochy občanského vybavení – veřejná infrastruktura). je tzv. brownfield, který potřebuje revitalizaci. V tehdy posuzovaném případě ovšem zmiňovaný areál nikdy nepřestal být funkčním a nezačal chátrat, naopak v posledních letech stěžovatel investoval do jeho rozvoje značné finanční prostředky. Tento chybný předpoklad tvůrců územního plánu způsobil, že nové subcentrum obce bylo vymezeno na plochách funkčního průmyslového komplexu. NSS proto uzavřel, že obec ve vztahu k napadené části územního plánu vyšla z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, pokud vymezila na pozemcích, na nichž se nachází funkční výrobní areál stěžovatele, plochy s nesouladným stanoveným využitím, čímž z územně-stavebního hlediska zablokovala možnost rozvoje takového areálu.
77. Jak ovšem soud podrobně vysvětlil výše, o takový případ se v posuzované věci nejedná. V daném případě není sporu o tom, že území Areálu zahrnující Pozemky je brownfieldem. Navrhovatelka nicméně vychází z mylného předpokladu, že při revitalizaci brownfieldu je třeba využít k novému určení i stávající zástavbu. Tak tomu ovšem být nemusí. Revitalizací či regenerací brownfieldu se rozumí proces, kdy určitá již neužívaná, případně i zanedbaná lokalita získává znovu možnost využití namísto toho, aby nadále chátrala či kontaminovala okolní území. V rámci takového procesu pak může docházet nejen k rekonstrukci, případně dostavbě původních staveb, nýbrž i k jejich odstranění a nahrazení zástavbou novou.
78. Vzhledem k tomu, že budovy, které se na Pozemcích nacházejí, jsou již delší dobu nepoužívány a nesplňují podmínky účelu užívání, pak je zjevně mimoběžná i argumentace navrhovatelky stran tvrzeného překročení emisní a hlukové limity limitů v případě, že by byl Areál vskutku využit pro průmyslové účely.
79. Soud tedy uzavírá, že sporná regulace neodporuje skutečnému stavu dotčeného území Areálu a možnostem jeho dalšího využití, přičemž odpůrkyně vyhověla požadavkům stavebního zákona 1976 stran naplňování cílů a úkolů územního plánování.

Další tvrzené obsahové nedostatky územního plánu nezasahují do veřejných subjektivních práv navrhovatelky

80. Navrhovatelka dále namítala, že sporná regulace odporuje § 5 odst. 1 zákona o ochraně ZPF, neboť ÚP Podlešíň 2006 stanoví pro rozvoj ploch určených k bydlení (výstavbu rodinných a bytových domů) významné záborы i kvalitní zemědělské půdy. Oproti tomu Areál, který již je z významné části zastavěný, by jistě mohl přinejmenším část potřeb obce v tomto směru zajistit bez nutnosti zabírat nezastavěné plochy a zemědělskou půdu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

81. Zde ovšem musí soud zdůraznit, že jak sama navrhovatelka uvádí, Pozemky, resp. celý Areál se nachází v již zastavěném území. Pokud tedy navrhovatelka zpochybňuje nutnost záborů ZPF v důsledku přijetí napadeného OOP, pak primárně rozporuje regulaci, která nedopadá na Pozemky v jejím vlastnictví. Zjevně tedy nelze uvažovat o dopadu takové regulace do práv navrhovatelky, neboť ta nemá přímý a nezprostředkovaný vztah k předmětu dané regulace (přiměřeně viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. NSS).
82. Nadto nelze pominout, že v příslušném stanovisku vyslovil dotčený orgán na úseku ochrany ZPF (Krajský úřad středočeského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství) se zábory zemědělské půdy v rozsahu předvídaném ÚP Podlešín 2006 souhlas.
83. Úvaha navrhovatelky, že namísto nových ploch určených pro obytnou zástavbu, vymezených na úkor ZPF, by bylo možné potřeby obce na rozvoj obytné zástavby uspokojit právě využitím Areálu pro takové účely, pak je dle soudu čistě spekulativní, a to s ohledem na polohu Areálu a otázky spojené s územně urbanistickým technickým rozvojem obce.
84. Ani tento návrhový bod proto není důvodný.
85. Konečně k námitce rozporu sporné regulace s Politikou územního rozvoje České republiky, ve znění změny č. 9, účinné od 1. 3. 2025 (dále „PÚR“), jež činí z rozvoje brownfieldů (mj. vojenského původu) a hospodárného využívání zastavěného území v podobě podpory přestaveb, revitalizací a sanací ve prospěch ochrany nezastavěného území jednu z celostátních priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území (viz čl. 19 PÚR), soud stručně konstatuje, že tato námitka zjevně nemůže obstát.
86. Jak soud jsou již několikrát uvedl, pro jeho rozhodnutí je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání napadeného OOP. Obsah PÚR ve znění účinném od 1. 3. 2025 je tedy pro posouzení zákonnosti napadeného OOP, které bylo vydáno ke konci roku 2006, zcela irrelevantní. Na takovém závěru nemůže nic změnit ani obsah Strategie udržitelného rozvoje České republiky z listopadu 2004, jež dle tvrzení navrhovatelky označila nevyužitě brownfieldy za slabá místa z pohledu ekonomického a enviromentálního, a proto vymezila cíl, aby byla území brownfieldů využívána přednostně a byl pro ně vymezen nový ekonomický či obecně prospěšný cíl.
87. Jednak lze souhlasit s odpůrkyní, že takový dokument má čistě koncepční povahu a nejedná se o závazný podklad územního plánování. Především pak v daném případě není mezi účastnicemi sporu o tom, že území Areálu lze kvalifikovat jako tzv. brownfield. Stejně tak lze přisvědčit odpůrkyni, že sporná regulace cílí na revitalizaci tohoto – již dlouhou dobu nevyužitého – brownfieldu. Takový závěr nemůže nikterak zpochybnit skutečnost, že ÚP Podlešín 2006 určil území Areálu k dalšímu možnému využití pro účely výroby a skladování, namísto aby jej určil k obytné zástavbě. Jak již soud podrobně vysvětlil výše, možné funkční využití Areálu stanovené v ÚP Podlešín 2006 neblokuje jí dotčené Pozemky v dalším využití.

Závěr a náklady řízení

88. S ohledem na výše uvedené soud neshledal návrh důvodný, a proto jej zamítl (§ 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s.). Zamítnutím návrhu přitom soud rozhodl o primárním i eventuálním petitu (srov. rozsudek NSS z 20. 10. 2014, č.j. 8 As 34/2013-38, č. 3172/2015 Sb. NSS).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

89. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatelka neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.
90. Při úvaze o přiznání náhrady nákladů řízení procesně úspěšné odpůrkyni soud vycházel ze závěrů usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS, podle něž se procesně úspěšnému správnímu orgánu náhrada nákladů řízení zásadně nepřiznává, ledaže by šlo o náklady přesahující běžnou úřední činnost. Soud proto musel zhodnotit, nakolik lze obhajobu napadeného OOP v soudním řízení považovat za agendu, která přesahuje běžnou činnost odpůrce. Příkladem takové situace, která přesahuje běžnou úřední činnost odpůrce, je podle rozšířeného senátu řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy (např. územního plánu) vydaného malou obcí, která nedisponuje odborným personálem ani potřebnými finančními zdroji nezbytnými pro vedení složitého soudního řízení (viz jeho odst. 29).
91. Odpůrkyně je malou obcí, neboť k 1. 1. 2025 měla 375 obyvatel (soud vycházel z veřejně přístupných dat na <https://csu.gov.cz/produkty/pocet-obyvatel-v-obcich-rlm0s92pwn>). Rovněž není ani obcí s pověřeným obecním úřadem (srov. vyhlášku č. 314/2002 Sb.) a ani obcí s rozšířenou působností (§ 1 odst. 3 a contrario vyhlášky č. 346/2020 Sb.). Nelze proto předpokládat, že by disponovala odborným aparátem, který by byl schopný zajistit kvalifikovanou obhajobu napadeného OOP v řízení před soudem. Současně po odpůrkyni nelze spravedlivě požadovat, aby jen kvůli této – z hlediska výkonu běžné agendy spíše mimořádné – činnosti zaměstnávala vlastního právníka.
92. S přihlédnutím k těmto okolnostem dospěl soud k závěru, že v případě odpůrkyně nelze obhajobu napadeného OOP vnímat jako výkon běžné úřední činnosti, a proto je třeba její náklady vynaložené za služby advokáta považovat za účelně vynaložené.
93. Procesně úspěšné odpůrkyni soud přiznal náhradu v celkové výši **18 404,10 Kč**, skládající se z těchto částek:
- **13 860 Kč** za tři úkony právní služby po 4 620 Kč podle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (příprava a převzetí zastoupení, podání vyjádření k návrhu a účast na jednání nepřesahující dvě hodiny),
 - **1 350 Kč** jako náhrady hotových výdajů advokáta (režijní paušály) za tyto tři úkony po 450 Kč podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu, a
 - **3 194,10 Kč** představující 21% daň z přidané hodnoty, neboť zástupce odpůrkyně je společníkem právnické osoby podle zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, která je plátcem této daně a kterou je povinna odvést z odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů.
94. Náhradu nákladů řízení uložil soud navrhovatelce zaplatit odpůrkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. února 2026

Josef Straka v.r.
předseda senátu